

Aan:
de Minister van VWS en het dagelijks bestuur van het LNAZ/LCPS

Betreft: wees voorbereid!

's-Hertogenbosch, 22-4-2021

Geachte minister H.M. de Jonge en 5.1.2e

Ruim een jaar nadat het applaus voor de zorgmedewerkers is verstomd, zijn het dezelfde mensen die zich in hun werk maximaal geconfronteerd zien met de gevolgen van de pandemie. Voor de behandeling op de Intensive Care zijn de enorme uitdagingen inmiddels genoegzaam bekend. De belangrijkste uitdaging hierbij is het tekort aan gespecialiseerd IC-personeel.

Ondanks dit tekort, dat al bestond voor de Corona-pandemie, slagen de ziekenhuizen in Nederland in het algemeen, en de Intensive Care afdelingen in het bijzonder, er tot nu toe in om de acute zorg voor de kritiek zieke patiënten in Nederland overeind te houden. Dat lukt alleen dankzij de inzet van vele anderen die de IC-teams ondersteunen en door het afschalen van de reguliere zorg.

De werklast op de Intensive Care afdelingen is al maanden enorm. Van een daling of stabilisatie in het aantal nieuwe opnamen is in onze ogen geen sprake. Tegelijkertijd neemt de druk om de reeds gerealiseerde extra IC-bedden open te houden toe en wordt zelfs verondersteld dat de capaciteit nog verder uit te breiden is.

Onze IC-teams halen al veertien maanden het onderste uit de kan om de Intensive Care zorg beschikbaar te houden. Zorg waarbij we steeds jongere patiënten zien en er nog steeds aan een groot deel van hun families verteld moet worden dat hun geliefde zal komen te overlijden.

De fysieke en emotionele belasting voor onze teams eist onvermijdelijk zijn tol. Teamleden hebben aangegeven dit niet veel langer vol te houden en overwegen te stoppen met hun werkzaamheden op de Intensive Care afdelingen. Het chronische personeelstekort zal verder toenemen, hetgeen de kwaliteit van onze IC-zorg in de (nabije) toekomst in gevaar brengt.

De consequentie van het langer in stand houden van de opgeschaalde IC-capaciteit en een verdere toename van de Covid-19 patiënten, de daarmee gepaard gaande overbelasting en de toenemende kans op uitval door het ontbreken van rustmomenten, zullen uiteindelijk juist leiden tot een daling van het aantal beschikbare IC-bedden in de zeer nabije toekomst. Daarmee is verder opschalen van de IC-capaciteit een utopie geworden.

“Get ready” was de belangrijke boodschap op 4 maart 2020 van Italiaanse intensivisten aan hun Europese collega's in Europa; dat hebben we gedaan en zullen we blijven doen.

De grenzen aan onze IC-zorg zijn na 14 maanden echter echt bereikt en daarom dient u zich samen met ons voor te bereiden op de scenario's die gaan ontstaan als we daadwerkelijk de zorg niet meer kunnen leveren. Scenario's waar wij in de zorg nu echt concreet rekening mee houden.

Met dit schrijven vragen wij aandacht voor het feit dat de Nederlandse bevolking zich niet lijkt te beseffen hoe dicht we ons momenteel bevinden bij het moment dat de grens van onze IC-capaciteit bereikt wordt.

Onze vraag aan u is deze boodschap duidelijk te gaan maken aan de mensen in Nederland, onze toekomstige IC-patiënten. Wij zullen dat ook gaan doen.

Namens de IC-teams in het ROAZ Brabant:

5.1.2e Bernhoven, Uden	ETZ, Tilburg	5.1.2e Weert
5.1.2e Catharina Ziekenhuis, Eindhoven	5.1.2e MMC, Eindhoven	5.1.2e Bravis Ziekenhuizen, Roosendaal en Bergen op Zoom
5.1.2e Amphia Ziekenhuis, Breda	5.1.2e St Anna Ziekenhuis, Geldrop	5.1.2e JBZ, 's-Hertogenbosch
5.1.2e	5.1.2e	